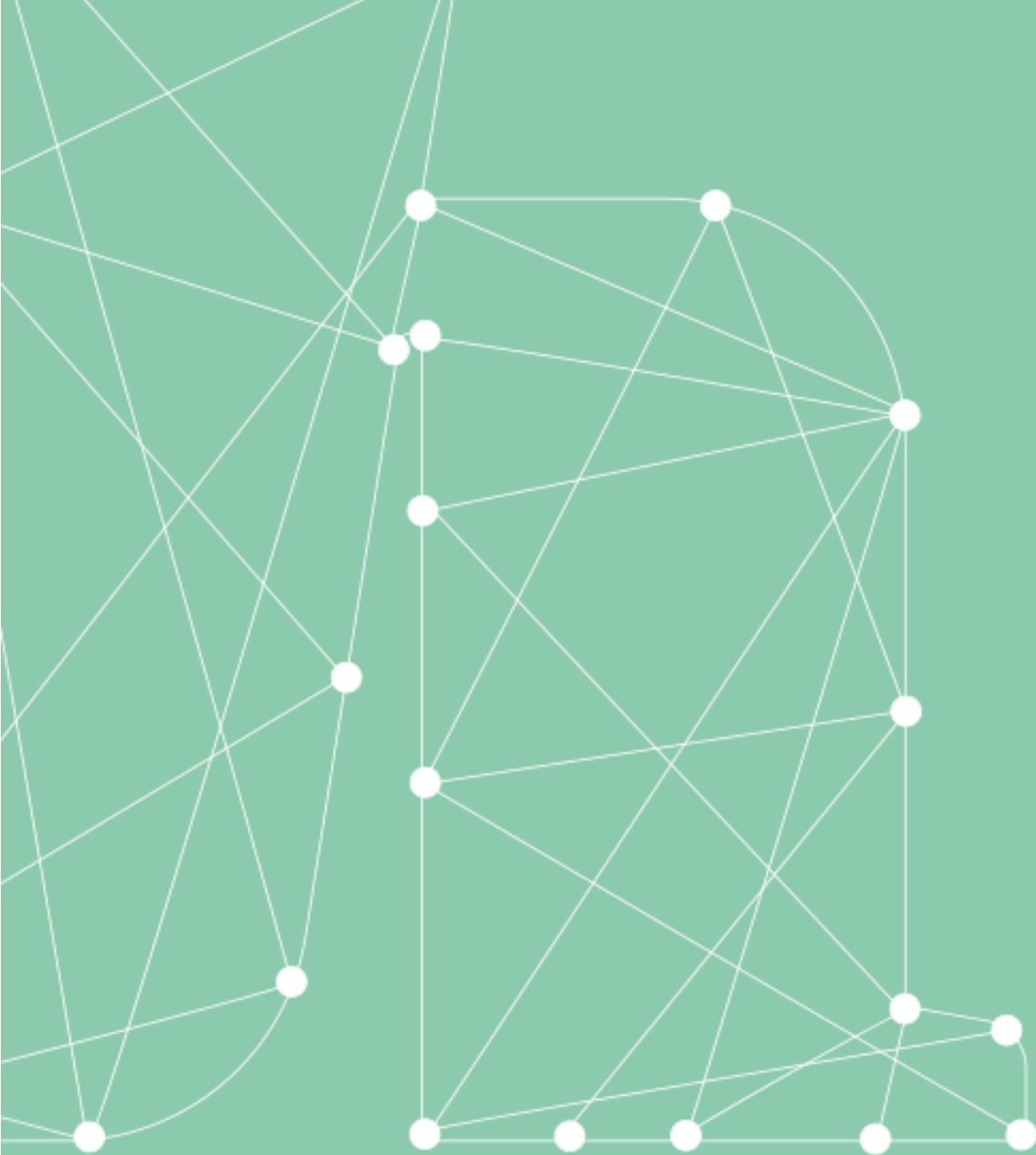

Onderwijsvisie

Herziene versie met ingang van collegejaar 2025-2026

Onderwijsvisie

Universiteit voor Humanistiek

Herziene versie met ingang van collegejaar 2025-2026

Vastgesteld door het CvB: 8-5-2025

Advies Universiteitsraad: 18-4-2025

Voorwoord

In dit document presenteert de Universiteit voor Humanistiek haar onderwijsvisie – de uitgangspunten van ons onderwijs.

De missie van de UvH is het doen van kwalitatief hoogstaand onderzoek en het aanbieden van inspirerend onderwijs om zo een bijdrage te leveren aan een humane en zinvolle samenleving. Deze missie voert rechtstreeks terug op de humanistische traditie. Het fundament van de universiteit wordt gevormd door een inclusief humanisme.

Een onderwijsvisie is een dragend document waarop het doel, ontwerp en uitvoering van het onderwijs berusten. Het beoogt ook een inspirerend document te zijn. Een document dat niet in de la verdwijnt, maar dat docenten ter hand nemen bij herziening van hun vakken, en dat voor studenten duidelijk maakt waarom ze goed zitten op de UvH. Het is daarmee een grondslagen- en een idealendocument. Het schetst echter geen abstracte uitgangspunten en onbereikbare vergezichten, maar het onderwijs waarvoor we staan en willen instaan.

Deze herziening van de onderwijsvisie is het resultaat van een intensief intern proces. Het document is allereerst besproken met de Opleidingsdirecteuren. Op de versie die daarvan het resultaat was heeft de Opleidingscommissie advies gegeven en is de tekst weer aangepast. In januari 2025 is de conceptversie besproken in het WP-overleg, met het studentenforum (StuF) en in het beleidsoverleg van de afdeling Onderwijs- en Studentenzaken. In februari 2025 hebben we, op suggestie van de Opleidingscommissie, dialogotafels georganiseerd waar studenten en docenten met elkaar spraken over het (ideale) onderwijs aan de UvH.

Door de betrokkenheid van al deze groepen, verwachten we dat alle medewerkers van de UvH die betrokken zijn bij het onderwijs dit document daadwerkelijk zullen gebruiken bij de vormgeving, uitvoering en facilitering van het onderwijs.

Februari 2025

Doret de Ruyter, Directeur Onderwijs

Arjan Eijkelestam, Hoofd Onderwijs

1. Inleiding

De Universiteit voor Humanistiek is een levensbeschouwelijke universiteit die zich laat inspireren door het humanistische gedachtegoed en zich richt op vragen rondom levensbeschouwing, zingeving en een menswaardige samenleving.

Als levensbeschouwelijke universiteit willen wij eraan bijdragen dat het gesprek over de betekenis van levensbeschouwing in het algemeen en humanistische tradities in het bijzonder gevoerd blijft worden; binnen de universitaire gemeenschap in onderwijs en onderzoek, en buiten de universiteit met de samenleving als geheel. De relatie tussen wetenschap, levensbeschouwing en het beroepenveld staat daarbij centraal.

De vorige onderwijsvisie is in december 2018 voor zes jaar vastgesteld. Dit is de aanleiding om deze kritisch te bevragen in het licht van veranderingen binnen en buiten de universiteit die invloed kunnen hebben op de uitgangspunten van ons onderwijs. Denk hierbij aan (a) ontwikkelingen binnen de universiteit, bijvoorbeeld door een nieuw strategisch beleidsplan van de universiteit, uitbreiding van het onderwijsaanbod en nieuwe beleidsdocumenten of adviezen, (b) nieuwe perspectieven binnen het humanisme (zoals het ecohumanisme), en (c) ontwikkelingen in de samenleving die veranderingen in de visie op het onderwijs vragen, zoals het significant toegenomen gebruik van digitale middelen in het onderwijs sinds de COVID-19 pandemie of de ontwikkelingen op het gebied van AI.

Ook inhoudelijk wordt het onderwijs door genoemde veranderingen beïnvloed. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan mondiale klimaatveranderingen, polarisering en toenemende conflicten binnen en buiten Nederland alsook veranderingen van de arbeidsmarkt. Op een universiteit die gericht is op zingeving en humanisering speelt onderwijs in op actuele vragen, niet alleen door deze te volgen, maar ook door een bijdrage te leveren aan de doordenking en oplossing daarvan. Dit doen we ook in het onderwijs niet vanuit een ivoren toren, maar door urgente vragen ook te doordenken met maatschappelijke partners en mensen die het betreft¹. Daarbij worden tijd-en-plaats-onafhankelijke humanistische vraagstukken, bijvoorbeeld naar de zin van het bestaan of de noodzaak van moreel handelen, niet uit het oog verloren.

Deze onderwijsvisie maakt duidelijk hoe de UvH haar humanistische grondslagen vorm wil geven in het onderwijs. Zij biedt intern een kompas voor de verdere ontwikkeling en vernieuwing van het onderwijs en vormt de inspiratie voor het gesprek over de levensbeschouwelijke identiteit, de inhoud en de vormgeving van het onderwijs. De precieze uitwerking in doelen, inhouden en onderwijsactiviteiten is onderdeel van gesprekken over de onderwijsprogramma's en vakken daarbinnen, die Opleidingsdirecteuren elk jaar voeren met de vakcoördinatoren. Ook dient deze onderwijsvisie (als uitgangspunt voor) externe doelen, zoals de profilering van het onderwijs van de UvH en de verantwoording van de inrichting en inhoud van het onderwijs in jaarverslagen of ten behoeve van visitaties.

¹ Daarbij het principe 'Niet over ons, zonder ons' volgend.

In dit document beschrijven we in paragraaf 2 eerst de humanistische waarden die aan de onderwijsvisie ten grondslag liggen. Daarna beschrijven we in paragraaf 3 de onderwijsvisie. Deze visie heeft een algemeen en tamelijk abstract karakter. Concrete uitwerking is onder meer te vinden in plannen en beleidsstukken en documenten zoals Kwaliteitszorgplan, Toetsplan, Taalbeleid, Activerend en blended onderwijs (2.0), Omgang met ChatGPT/AI in het onderwijs, Studeren met een ondersteuningsbehoefte, de Onderwijs- en Examenreglementen en natuurlijk in de curricula van de opleidingen.

2. Humanisme als grondslag

De humanistische levensbeschouwing vormt de inspiratie voor het onderwijs en het onderzoek van de Universiteit voor Humanistiek en de ermee verbonden inzet dat iedereen een waardig en zinvol leven kan leiden in een rechtvaardige, zorgzame samenleving. De UvH vat humanisme daarbij op als een inclusieve en open levensbeschouwing die wordt gekenmerkt door kritische (zelf)reflectie en een duurzame dialoog met anderen.

In deze paragraaf beschrijven we eerst heel beknopt de belangrijkste kenmerken van het humanisme zoals dit op de UvH wordt voorgestaan en vervolgens twee manieren waarop het humanisme het (samen)leven van mensen inspireert, namelijk als bron van zingeving en als bron van waarden en normen van goed samenleven. Deze twee manieren liggen ook ten grondslag aan de invulling en vormgeving van het onderwijs.

Humanisme

Het humanisme kent, net als andere wereldreligies en levensbeschouwingen, een lange geschiedenis (eerst als filosofie en later als (erkende) levensbeschouwing) en heeft vele tradities. Het is daarom niet mogelijk om te omschrijven wat hét humanisme is, want elke definitie heeft wel enkele elementen die niet door alle tradities worden onderschreven². Bovendien is het humanisme een dynamische levensbeschouwing – het ontwikkelt zich door interne reflectie, in reactie op veranderingen in de wereld en door externe kritiek. Relatief recent wordt bijvoorbeeld de centrale positie van de mens ter discussie gesteld en zien we in reactie daarop, ook aan de UvH, (belangstelling voor) het ecohumanisme ontstaan.

Tegelijk zijn er drie kenmerken die typerend zijn voor alle humanistische tradities en die ook centraal staan in de missie van de UvH en haar onderwijsvisie.

In de eerste plaats stellen alle humanistische tradities dat ieder levensbeschouwelijk standpunt door mensen ontwikkeld is (en niet door een transcendentie geopenbaard wordt) en dat deze daardoor ook door personen zelf en door anderen kritisch kan worden beoordeeld³. Het is dan ook kenmerkend voor het humanisme om te staan voor vrijheid van meningsuiting, en de bereidheid te hebben om overtuigingen te herzien op basis van nieuwe ontwikkelingen, discussies of inzichten.

² Anthony Pinn schrijft bijvoorbeeld: “One might say Humanism is a complicated set of related – at times oppositional – frameworks and structures of thinking and ethics guided by a grammar of progress tied to and measured by human advancement” (2021, p. xvi). Pinn, A.B. (2021). *Introduction*. In A.B. Pinn (Ed.), *The Oxford handbook of humanism*. (pp. xiv–xxviii). Oxford University Press.

³ Dat het humanisme atheïstisch is, is daarmee niet gezegd. De UvH verdedigt, in lijn van de visie van Jaap van Praag, de grondlegger van het Humanistisch Verbond in Nederland, een inclusief humanisme. Daarin is het mogelijk om bijvoorbeeld een humanistische christen te zijn of een islamitische humanist. Zie voor de typering en discussie erover bijvoorbeeld Derkx, P. (2011). *Humanisme zinvol leven en nooit meer ‘ouder worden’*. Een levensbeschouwelijke visie op ingrijpende biomedisch-technologische levensverlenging. VUB Press. Deze opvatting is niet kenmerkend voor alle humanistische tradities. De International Humanist and Ethical Union definieert het humanisme bijvoorbeeld als: “a democratic and ethical life stance, which affirms that human beings have the right and responsibility to give meaning and shape to their own lives. It stands for the building of a more humane society through an ethic based on human and other natural values in the spirit of reason and free inquiry through human capabilities. It is not theistic, and it does not accept supernatural views of reality.” (cursivering door auteurs) Zie <https://humanists.international/what-is-humanism/>

Het vraagt bovendien een permanente dialoog met andere levensbeschouwelijke, maatschappelijke en politieke stromingen en hun opvattingen over humane organisaties, een humane samenleving en een humane wereldorde.

In de tweede plaats zijn er twee antropologische uitgangspunten die alle humanistische tradities delen⁴, namelijk dat mensen gericht zijn op hun eigen floreren en dat mensen afhankelijk en kwetsbaar zijn. Alle mensen hopen een florerend leven te leiden – een leven dat zinvol is voor henzelf en voor anderen. Of zij daarin slagen hebben zij niet zelf volledig in de hand. Niet alleen als kind, maar ook als volwassene zijn mensen afhankelijk van vele anderen en van de natuurlijke omgeving. Tevens vormen ze sociale relaties en gemeenschappen die hen niet alleen beschermen en waarin zij kunnen floreren, maar die ook bedreigd kunnen worden of die mensen kunnen beschadigen.

In de derde plaats hangen met de antropologische uitgangspunten gedeelde ethische en morele humanistische waarden samen. Ethische waarden hebben betrekking op het goede leven – waarden die kenmerkend zijn voor een florerend leven. Mensen hebben verschillende ideeën over wat het goede leven behelst, uiteenlopend van een hedonistische tot een altruïstische visie. De door humanistische tradities gedeelde opvatting houdt het midden hiertussen en stelt het goede leven voor als een die gericht is op zowel het welbevinden de mens zelf als dat van anderen. De ethische waarden overlappen dan ook met morele waarden en normen, die nodig zijn om mensen in hun kwetsbaarheid te beschermen en het mogelijk maken dat alle mensen een florerend leven kunnen leiden.

Gedeelde humanistische waarden zijn bijvoorbeeld solidariteit (opgevat als geestelijke en materiële zorg voor elkaar en toekomstige generaties), vrijheid (opgevat als veerkrachtige relationele autonomie) en verantwoordelijkheid (opgevat als taak tot zorg voor zichzelf, anderen en de wereld), maar ook rechtvaardigheid (opgevat als zorg voor een samenleving met instituties die beschermen tegen discriminatie, uitbuiting en vernedering) en pluralisme en inclusie (opgevat als waardig samenleven met verschillen). Recent zijn, in het spoor van het ecohumanisme, daaraan ook ecologische morele waarden zoals duurzaamheid toegevoegd ter bescherming van de kwetsbaarheid van de levende wezens en de natuur.

Humanisme als bron van zingeving

In de humanistische visie is de mens een betekenisgevend wezen dat verlangt naar een zinvol leven en verantwoordelijkheid neemt voor het eigen leven. De humanistische levensbeschouwing biedt mensen een zingevingskader, een geheel van existentiële overtuigingen en van ethische, morele, sociale idealen, waarden en normen. Dit zingevingskader kan mensen helpen om betekenis te geven en te ontleen aan gebeurtenissen die hen overkomen. Ook kunnen humanistische overtuigingen en waarden richting geven aan hun handelen, denken, willen en voelen – het zingevingskader functioneert dan als een kompas.

⁴ Zie bijvoorbeeld Manschot, H. (2002). Human rights and human diversity. A quest for cosmopolitan ethics. In A. Halsema & D. van Houten (Eds.) Empowering humanity. State of the art in humanistics (pp. 177-191). De Tijdstroom.

Humanisme als bron van morele en burgerschapswaarden

Het humanisme is tevens een bron van morele en burgerschapswaarden, gericht op humanisering van de samenleving. Het humanisme spoort mensen aan om het mogelijk te maken dat alle mensen een zinvol, waardig en bloeiend bestaan kunnen leiden – door de inrichting van rechtvaardige instituties, door rechtvaardig en zorgzaam te handelen ten opzichte van medemensen, en zorgzaam te zijn voor andere levende wezens en de natuur. Deze waarden vormen de grondslag en voorwaarden voor een humane, democratische, pluriforme, inclusieve samenleving.

Humanisme en humanistiek

Tot slot het verschil tussen humanisme en humanistiek. Humanistiek is de naam die de UvH geeft aan een interdisciplinaire wetenschappelijke benadering die geïnspireerd is door het humanisme. Deze benadering put uit geesteswetenschappelijke disciplines als filosofie, geschiedenis en religiewetenschappen, en sociaalwetenschappelijke disciplines als sociologie, psychologie en onderwijswetenschappen. Ook draagt ze bij aan het doordenken van het humanisme en humanistische waarden als zingevingbron en bron voor een humane samenleving, mede door het humanisme zelf onder kritiek te stellen.⁵

De bachelor- en masteropleidingen zijn er niet op gericht om studenten tot een humanist te vormen, maar hen te laten nadenken over manieren om zingeving en een rechtvaardige en humane inrichting van de samenleving (zelf) dichterbij te brengen door eigen kennis te ontwikkelen en te leren van de ervaring van partners. Wel hopen wij dat de humanistische waarden die we in het onderwijs aanbieden ook voor de studenten een belangrijke voedingsbodem zijn voor hun eigen zingeving en hun inzet voor het floreren van anderen. In de opleidingen is er dan ook aandacht voor academische, professionele én persoonsvorming.⁶

⁵ Zie voor een uitgebreide uitleg bijvoorbeeld Kunneman, H. (2019). Het belang van normatieve professionalisering: Humanisme, humanistiek en politiek, Tijdschrift voor Filosofie 81(2), 281-313.

⁶ Michael Grimmitt (1987) maakt een behulpzaam onderscheid tussen leren over, onderwijzen in, en leren van religie (of levensbeschouwing). In het eerste geval draait het erom dat studenten kennis en inzicht verkrijgen in de (verschillen tussen) levensbeschouwingen. Dit noemt Grimmitt een onpersoonlijke of publieke manier van begrijpen (p. 225). In het tweede geval leidt een leraar de studenten in een levensbeschouwing in met de intentie dat zij zich ook tot deze zullen bekennen. Leren van religie omschrijft Grimmitt als leren “about themselves— about discerning ultimate questions and ‘signals of transcendence’ in their own experience and considering how they might respond to them, about discerning Core Values and learning to interpret them, about recognizing the shaping influence of their own beliefs and values on their development as persons; about the unavoidability of their holding beliefs and values and making faith responses, about the possibility of their being able to discern a spiritual dimension in their own experience, about the need for them to take responsibility for their own decision-making, especially in matters of personal belief and conduct, and so on. This type of learning might be said to result in self-awareness and personal knowledge.” (p. 225). En dit laatste is precies wat de UvH nastreeft. Grimmitt, M. 1987. Religious Education and Human Development. The Relationship between Studying Religious and Personal, Social and Moral Education. McGrimmon Publishing.

3. Visie op onderwijs

De Universiteit voor Humanistiek streeft ernaar studenten op te leiden tot academisch gevormde professionals en maatschappelijk betrokken burgers die een beargumenteerde en doorleefde opvatting hebben van een menswaardig bestaan en een samenleving die dat mogelijk maakt. Ze kunnen handelen vanuit humanistische waarden en een daarop gebaseerde morele oriëntatie. Om dit te realiseren, biedt de universiteit een inspirerende leeromgeving waarin onderwijzen en leren worden gezien als betekenisvolle, zingevende activiteiten, met aandacht voor de intellectuele, professionele en persoonlijke vorming van studenten.

Deze paragraaf beschrijft allereerst de ultieme doelen die de UvH met haar onderwijs nastreeft. Deze abstract en algemeen geformuleerde doelen vormen het uitgangspunt van de (einddoelen van de) opleidingen in onze universiteit. Het tweede deel beschrijft de leeromgeving die de UvH wil creëren om de ultieme (en eind)doelen te kunnen realiseren. Dit laatste hoort strikt genomen niet bij een onderwijsvisie. In die paragraaf staan dan ook alleen algemene uitgangspunten (een visie op de leeromgeving) beschreven, die in de op pagina 2 genoemde documenten en de beschrijving van de opleidingscurricula nader worden uitgewerkt.

De opgeleide student

Als academisch gevormde professionals kunnen afgestudeerden in uiteenlopende contexten verschillende rollen vervullen. Zij kunnen individuen, groepen en organisaties begeleiden bij zingevingsvragen en existentiële kwesties, kunnen bijdragen aan de doordiening van morele vraagstukken en processen van humanisering in maatschappelijke, organisatorische en beleidsmatige contexten en kunnen een initiërende en/of uitvoerende rol vervullen bij het oplossen van problemen en conflicten in diverse contexten, bijvoorbeeld in de zorg, het onderwijs, beleid, organisaties of bedrijven, en onderzoek.⁷

Kritisch-reflectieve en ethische academicus

Afgestudeerden zijn (zelf)kritisch-reflectieve academici die beschikken over wetenschappelijke kennis en vaardigheden voor wetenschapsbeoefening en -toepassing, zoals: kritisch denken, analyseren, argumenteren, normatief en moreel reflecteren, wetenschappelijk schrijven, wetenschappelijk onderzoek uitvoeren.

Zij zijn gedurende hun opleiding ingeleid in de ethische richtlijnen van de wetenschap en verlaten de universiteit als integere academici. Welk beroep zij ook zullen uitvoeren, zij zullen zich willen houden aan de principes die in alle universiteiten leidend zijn voor integer onderzoek, namelijk eerlijkheid, zorgvuldigheid, transparantie, onafhankelijkheid, verantwoordelijkheid.

⁷ In de éénjarige masteropleidingen worden hierin accenten gelegd. Zo is de master Zorgethiek en Beleid primair gericht op de begeleiding bij zingevingsvragen en existentiële kwesties, terwijl de master Burgerschap en Kwaliteit van Samenleven voornamelijk gericht is op humanisering in diverse contexten. De driejarige masteropleiding Humanistiek is de ambtsopleiding tot *Humanistisch* Geestelijk Verzorger. Studenten kunnen zelf accenten leggen in voorbereiding op verschillende rollen die een (Humanistisch) Geestelijk verzorger kan vervullen.

Tegelijkertijd kunnen en willen afgestudeerden reflecteren op hun eigen morele oriëntatie en zich kritisch-sensitief verhouden tot de wijze waarop wetenschap en wetenschappelijke output tot stand komen en de vertaling daarvan naar professionele contexten, met name in relatie tot complexe interculturele en interlevensbeschouwelijke perspectieven.

Maatschappelijk betrokken en humanistisch professional⁸

Afgestudeerden zijn constructieve mee-, tegen-, en omdenkers die door academische doordenking nuance weten aan te brengen in complexe praktijksituaties, en verantwoordelijk en zorgbewust kunnen functioneren in complexe, interculturele, pluralistische hedendaagse contexten. Met hun academische attitude nemen zij als professionals en burgers stelling op basis van weloverwogen en empirisch geïnformeerde inzichten in plaats van hun persoonlijke opvattingen alleen.

Zij hebben door reflectie op hun eigen levensbeschouwing en hun positionaliteit een relationele en morele sensitiviteit ontwikkeld voor zogenaamde 'trage' vragen. Daarbij hebben zij nagedacht over hun eigen positie in maatschappelijke of organisatorische (machts)structuren en op welke manier deze doorwerkt in hun relatie met of verhouding tot individuen en organisaties. Zij zijn zorgzaam en empathisch ten aanzien van mensen en de samenleving en zijn in staat om de humanistische waarden van vrijheid, verantwoordelijkheid, rechtvaardigheid, solidariteit en pluraliteit te helpen vormgeven in hun toekomstige beroepspraktijk. Deze morele oriëntatie is onontbeerlijk voor hun streven naar een rechtvaardige en zorgzame samenleving.

De leeromgeving

Op de Universiteit voor Humanistiek beschouwen we leren als een betekenisvolle activiteit die we nastreven in interacties tussen studenten en docenten binnen de universitaire gemeenschap en in interactie met de professionals en leden van de samenleving. Om succesvol als lerende gemeenschap te kunnen functioneren, is een inspirerende en ontwikkelingsgerichte omgeving nodig waarin docenten de studenten begeleiden in het proces van academische, persoonlijke, levensbeschouwelijke en professionele vorming.

Een hechte leergemeenschap met kleinschalig onderwijs

De UvH beoogt een universiteit te zijn waar studenten gezien worden en gekend zijn en waar de lijnen tussen studenten en docenten kort zijn. Interacties tussen docenten en studenten kenmerken zich door dialoog en respectvolle omgang. Studenten leren niet alleen van docenten maar ook van elkaar. Ook docenten willen blijven leren – van elkaar en van studenten. Zo kunnen zij gezamenlijk een lerende gemeenschap vormen.

Een leergemeenschap die midden in de samenleving staat

De UvH wil niet alleen binnen de muren een goede leeromgeving bieden, maar meent dat goed

⁸ In de in voetnoot 5 genoemde publicatie van Kunneman beschrijft hij het normatieve professionaliseringsperspectief, dat mede aan de twee dimensies van de opgeleide student ten grondslag ligt. Hij schrijft: "In het NP-perspectief wordt [zodoende] de samenhang benadrukt tussen drie vormen van normativiteit die in professioneel handelen met elkaar verstrengeld zijn: de invloed van de eigen bestaansethiek van professionals op hun werk, de mate waarin zij daadwerkelijk moreel betrokken zijn op het welvaren van cliënten [of burgers, toevoeging auteurs] en ten slotte de politieke horizon die impliciet of expliciet verbonden is met de inzet van hun beroep en van de instituties en organisaties waarbinnen zij werkzaam zijn" (2019, p. 300).

onderwijs ook in relatie tot, door en in de samenleving plaatsvindt. Onze visie op de opgeleide student en het idee dat ons onderwijs bestaat uit academische, professionele, morele en persoonsvorming vereist dat studenten leren van andere professionals en andere personen in gastcolleges, stages en onderzoek.

Ontwikkelingsgericht onderwijs

Om studenten op te leiden tot kritisch-reflectieve, ethisch handelende academici en maatschappelijk betrokken en humanistisch professionals, zijn academische, professionele en persoonlijk vorming van belang. De combinatie van die vorming vraagt om een ontwikkelingsgerichte vormgeving van het onderwijs, die gekenmerkt wordt door (de bevordering van) reflectie, kritisch denkvermogen en dialoog. Daartoe geven niet alleen docenten feedback aan studenten, maar willen we ook studenten leren om functionele en behulpzame feedback aan docenten en aan elkaar te kunnen geven. Tevens is er sprake van toenemende zelfsturing van studenten. Gedurende de opleiding zal de sturende rol van docenten moeten afnemen, zodat studenten zelf ontdekkend aan de slag gaan.

Voorbeeldige docenten

Om studenten op te leiden tot kritisch-reflectieve, normatieve, maatschappelijk betrokken academici, die zich geïnspireerd voelen door humanistische waarden, is het noodzakelijk dat docenten deze kwaliteiten ook hebben en (voorbeeldig) voordoen. Van docenten wordt dan ook verwacht dat zij zowel in hun onderwijs als in hun onderzoek (zelf)reflectief zijn en feedback van studenten en hun collega's serieus nemen. Tevens hebben zij een wetenschappelijke en onderzoekende houding ten aanzien van eigen en andermans uitgangspunten en staan zij open voor waarden die in andere levensbeschouwingen centraal staan. Dit past bij de verwachte betrokkenheid bij de humanistische grondslagen van de universiteit. Tot slot leven zij ook voor wat het betekent om een normatieve professional te zijn en reflecteren zij op het docentschap als ambacht en op het docentschap binnen de humanistische context en doen dit mede in een open dialoog met studenten en collega's.

Betrokken studenten

We vinden het belangrijk dat studenten de ruimte krijgen om zich actief kennis, vaardigheden en attitudes eigen te maken, waarbij toenemende zelfstandigheid en zelfsturing wordt verwacht. Dit vereist dat studenten betrokken zijn op hun studie en zich willen vormen. Van docenten wordt verwacht dat zij de intrinsieke motivatie van studenten en hun participatie bevorderen door onderwijs op een activerende manier vorm te geven.

Interdisciplinariteit en transdisciplinariteit

Om inzicht te bieden in de complexiteit van de samenleving moet het onderwijs zonder meer multidisciplinair zijn, maar om eigentijdse vraagstukken over levensbeschouwing, zingeving en humanisering goed te kunnen doorgronden, is multidisciplinariteit niet altijd voldoende. Daarom streeft de universiteit ook naar interdisciplinariteit in het onderwijs. Dat wil zeggen dat verschillende disciplinaire benaderingen, invalshoeken en theorieën niet alleen naast elkaar worden gedoceerd, maar ook op elkaar worden betrokken.

Om de theoretische kennis vervolgens te kunnen benutten voor een praktische bijdrage aan de zingevingsvragen van individuen of een humane samenleving wordt in het onderwijs nadrukkelijk

beoogd om aandacht gegeven aan de transdisciplinaire samenwerking tussen wetenschap en (beroeps)praktijk. Daarbij vullen verschillende soorten en niveaus van kennis elkaar aan (theoretisch, conceptueel, empirisch, praktisch).

Internationalisering⁹

Om vanuit onze expertise een zinvolle bijdrage te kunnen leveren aan de wereld om ons heen, vinden we het belangrijk om een wederkerige en levendige verbinding met de samenleving te onderhouden. De universiteit is geworteld in en wil dienstbaar zijn aan de Nederlandse samenleving. Die samenleving is echter geglobaliseerd, pluralistisch en divers, waardoor in die verbinding vaak een internationale en interculturele dimensie aanwezig is, ook op lokaal niveau. De Universiteit voor Humanistiek streeft daarom naar onderwijs dat studenten vertrouwd maakt met internationale thema's, perspectieven, invloeden en culturele stromingen én in verbinding staat met de actuele realiteit van de Nederlandse samenleving.

Inclusief onderwijs¹⁰

De UvH streeft er ook naar om zelf een pluriforme academische gemeenschap te vormen. Dit is van belang voor de reflectie op positionaliteit en intersectionaliteit door studenten en docenten. Ook willen wij een inclusieve gemeenschap zijn die toegankelijk is voor alle studenten die aan de ingangseisen van de opleidingen voldoen. Inclusiviteit is zo niet alleen een onderwerp binnen het onderwijs, maar ook een kenmerk van de onderwijspraktijk die we willen realiseren.

Een inspirerende en toegankelijke fysieke en digitale leeromgeving

De UvH wil een omgeving bieden waarin studenten en docenten goed kunnen leren en (samen)werken. We vinden het belangrijk dat de studenten graag naar de universiteit komen, maar ook dat zij goed kunnen studeren en samenwerken vanuit een andere locatie – face to face of online. We streven dan ook voortdurend naar optimalisatie van de fysieke en digitale leeromgeving.

⁹ Zie ook beleidsstukken van de stuurgroep Internationalisering op intranet.

¹⁰ Zie ook beleidsstukken van de stuurgroep Diversiteit Equity en Inclusie op intranet.

